

dér" — det er i United States —, at det Tidspunkt aldrig kom, da en Industris Repræsentanter mente, at nu kunde de nok undvære Toldbeskyttelsen, tværtimod trak den ene Beskyttelsessats stadig den anden efter sig, og enhver saadan ny Beskyttelse har været tilstrækkelig Grund for andre Industrier til at kræve yderligere Beskyttelse, fordi den nye Beskyttelse i forskellige Retninger paaførte dem Byrder." Det er for mig et Vidnesbyrd om, at ogsaa det List'ske System er uhyre farligt at anvende, selv om man kommer med det mest udprægede Ønske om, at det skal være kortvarigt; man opdrager en Flok skrigende Børn, for at bruge den amerikanske Forfatters Udtryk, uden at de i Virkeligheden nogen Sinde synes at naa til det Standpunkt, hvor de er i Stand til at undvære den Beskyttelse, de har faaet.

Jeg skal derefter gaa over til det, som for mig staaar som Hovedpunktet i det nu foreliggende Toldlovsforslag, nemlig Overgangen fra Vægttold til Værditold. Jeg skal forklare, hvorfor jeg anser Værditolden for at være den bedste, den mest demokratiske. Jeg indrømmede i Gaar og vil gentage, at den er vanskeligst gennemførlig, men jeg haaber, at Administrationen nu kan gennemføre den, og jeg haaber, at den danske Handelsmoral ogsaa efterhaanden har naaet en saadan Udvikling, at den skal være i Stand til at hjælpe Administrationen over Vanskelighederne i Stedet for at berede den store Vanskeligheder, som den har gjort i tidligere Tid.

Vægttold er efter min Formening i sig selv som Helhed betragtet udemokratisk, fordi den ikke tillader en nøjere Sønndring mellem finere og grovere Varer. Jeg har ikke i den senere Tid hørt en Sammenstilling, som derimod for en 30—40 Aar siden var almindelig, skønt jeg ikke ved, om den nogen Sinde har svaret til Forholdet her i Landet. Jeg mindes fra min tidligste Tid, da jeg var med til at tale lidt om Toldvæsen, at man sammenstillede Silke og Gulvklude. Det er maaske stillet paa Spidsen, men for saa vidt vi har den Vægttold, f. Eks. paa Industrivarer, maa den groveste og den fineste Vare betale ens pr. Pund eller pr. Enhed — det kan ogsaa være pr. Stk., man kalder det Vægttold, men det er paa mange Omraader Styktold. Det er den Slags Ting, som man ikke kan se gennem Fingre med, naar man ønsker, at Beskatningen skal lægges saa demokratisk som overhovedet muligt.

Der er ganske vist Veje, ad hvilke

man kan ændre Vægttolden i Retning af en mere demokratisk Beskatning. Man kan nemlig give sig til at dele de enkelte Positioner paa en saadan Maade, at man tager de finere Varer for sig, de grovere for sig og de mellemliggende Kategorier for sig, saaledes at der bliver en hel Skala fra de groveste til de fineste. I jo højere Grad man specificerer paa den Maade, des mere vil man nærme sig til at faa Beskatning efter Værdi. Det var det, der i nogen Maade blev forsøgt her ved Toldloven af 1908. I den gamle Toldlov af 1863 havde vi, saa vidt jeg husker, ca. 240 Positioner, og i 1908 naaede vi op til 301. Jeg erindrer meget godt fra den Tid, at Venstre maatte høre adskilligt ondt af den Grund, man sagde, at det var at gøre Toldloven mere indviklet, vi skulde have Positionernes Tal indskrænket i Stedet for at udvide det. Dette beroede paa en komplet Misforstaaelse, nemlig den, at det skulde være vanskeligere for en Mand at faa sine Varer fortoldet efter Position 300 end efter Position 3. Det kan selvfølgelig være Manden komplet ligegyldigt, det er et rent Administrationsspørgsmaal, om der er mange eller faa Satsers. Vi gik til de flere Satsers netop for at komme til en mere retfærdig Fortoldning, og vi naaede endda ikke nær vidt nok. Jeg skulde tage meget fejl, om der ikke i Frankrig er saadant noget som omkring 3 000 Positioner, og om man ikke i det gamle Tyskland var oppe paa over 1 500, ja, tæt op ved 2 000 Positioner. Det var netop ud fra det samme Synspunkt, at jo mere man specificerer Varen, i des højere Grad kan man nærme sig til Værditolden uden at indføre dennes Vanskeligheder, som jeg omtalte i Gaar.

Vi gik altsaa fremad imod at faa en nærmere Forbindelse mellem Værdien og Beskatningen, men at der var langt tilbage og alle Dage vil blive langt tilbage, er ganske klart. Jeg behøver i saa Henseende blot at henvise til det foreliggende Lovforslag. Hvis man ser i Anmærkningerne Tillæg A. Spalte 6, vil man finde, at der om den gamle Toldlov, det vil sige den af 1908, staaar, at Apotekervarer efter den fortoldes med fra $\frac{1}{10}$ op til 100 pCt. efter Varernes forskellige Værdi, idet Fortoldningen sker efter Vægt. Om Flasker vil man se, at der staaar i Anmærkningerne Tillæg A. Spalte 40, at Tolden for dem udgør fra 20 til 33 pCt. For kunstige Blomster, Makartbuketter og den Slags Ting, som findes omtalt Tillæg A. Spalte 10, vil man finde, at Tolden andrager 10—100 pCt. af Værdien. Det vil sige, at